

2020-04-15

Till
Länsstyrelserna i
Örebro län
Västmanland län
Södermanlands län

Hemställan

Vi hemställer härmed hos Länsstyrelserna att ni enskilt eller gemensamt enligt §29 i fiskelagen *förelägger* ägarna alternativt dess insatta förvaltare av enskilda vatten i Hjälmarens att avhjälpa vanhävd av fisket i sjön.

Skäl

Vanskötseln består i att ägarna eller deras insatta förvaltare inte genomför de beståndsuppskattningar som är nödvändiga för att upprätthålla ett fiske som motsvarar den potential som finns i sjön. Samma sak gäller i sig även för det allmänna vattnet i Hjälmarens, vilket dock inte omfattas av nämnda avsnitt i fiskelagen och därför inte omfattas av vår hemställan.

Vi vill hänvisa till SLU-Aquas årliga rapporter där det med tydlighet framgår att bristerna är omfattande. Ägarna eller deras förvaltare underlåter att verkställa de undersökningar som krävs för god kunskap om bestånden. Råd från vetenskapen såsom underlag för förvaltningen blir därför att använda försiktighetsprincipen. Försiktighetsprincipen medför att beslutande myndighet minskar fiskemöjligheterna i sjön trots att man, om underlag förefunnits, i stället kunnat utöka fiskeaktiviteten till gagn för samhället enligt lagstiftarens intentioner i 29§. Rapportering avseende det icke ringa allmänhetens fiske som sker medelst sportfiskeredskap och nät genomförs icke heller.

Motsvarande anmälan ([se bilaga](#)) har 2020-03-25 på grund av likartade brister ingivits till länsstyrelserna i Värmland och Västra Götaland vilket medfört att dessa länsstyrelser på ett föredömligt sätt sett verkligheten och haft modet att inge formella anmodanden till förvaltaren att bättra sig. ([se bilaga](#))

I fallet Hjälmarens finns en ännu starkare grund för vår hemställan genom förvaltningsrättens dom i mål nr. 2443-21 ([se bilaga](#)), där rätten konstaterar att bristande underlag förefinnes i myndighetens och tillika förvaltarens beslut om fiskemöjlighet. Förvaltningsrättens ställningstagande bygger helt på den bristande förvaltningen som i sin tur orsakas av bristande beståndsförståelse.

Förvaltningsbristerna står i strid mot det allmänna intresse som ursprungligen ligger till grund för 29§, genom att försörjningsmöjligheter undandras boende kring sjön och genom att skattemedel undandras stat och kommun, vilket hämmar samhällets förkovran.

Den viljeyttring som finns i 29§ fiskelagen konfirmeras kraftfullt av regeringen på uppdrag av den lagstiftande församlingen genom regleringsbrevet till förvaltande myndighet. Bland annat under rubrikerna Hållbart nyttjande och Hållbar förvaltning samt Ekosystembaserad fiskförvaltning.

Därtill står det i strid mot det som anges i den nya strategin för fiskenäringen som i närtid kommer att beslutas av regeringen.

Notabelt är att Havs- och vattenmyndigheten såväl är ansvarig förvaltare av de privata fiskevattnen i Hjälmarén samtidigt som man är beslutande myndighet avseende fiskemöjligheter i sjön. Trots tillvägagångssätt förutsätter vi att den uppkomna situationen har sin grund i förvaltarens förbiseende och inte är sprungen ur entrism med därtill följande ideella önskmål om minskning av fiskerieringen i sjön, där myndigheten ser möjlighet att verka genom sin dubbla roll.

Förutom inskränkningar i fiskemöjligheten för våra medlemmar innebär bristerna i förvaltningen även en uppenbar risk att världens första MSC-certifiering av insjöfiske raderas i samband med den recertifiering som skall påbörjas i närtid.

En sådan händelse skulle förutom ytterligare påverkan på fiskeföretagen få ett medialt intresse av negativ karaktär som vi inte önskar att förvaltande myndigheter skall behöva drabbas av.

Mats Eriksson
Förbundsordförande SIC

Mats Ingemarsson
VD SIC